

**ОШ „Др Јован Цвијић“
Зрењанин**

**Литерарно ликовни часопис
„Мали Цвијић“**

школска 2016/2017. година,

број 2

**Песничка
штафета
гост, песник
Перо Зубац**

**Конкурс „Различити
предели, различити људи“**

Такмичење у лепом писању

Песничка штафета 2017.

У уторак, 28. марта 2017. год., у 8:15 часова нашу школу је посетио познати песник и прозаиста Перо Зубац представљајући нам своју збирку „Песме за Милену“. Том приликом са гостом су се дружили млади песници наше школе и поједини наставници.

Одељење 3-1 са учитељицом Зденком Вуковић припремило је пригодну приредбу, а програм су водиле Теодора Гербеш и Александра Стефањеску из 8-2. За технички део били су задужени наставник информатике Владимир Стојшин и ученик Миња Туба из 8-2.

На крају је Перо Зубац прочитао имена младих песника чије је песме одабрао да нашу школу представљају на Завршној приредби, 07. априла, у Културном центру Зрењанина. То су Милица Трифуњагић из 3-2 са својом песмом Моја мука и Невена Антонин из 5-1 са песмом Трептаји мојих младих година.

Победничке песме:

Моја мука

Чекам роде да се с југа врате,
и да моју муку прекрате,
јер су ми оне испред врата,
оставиле већ два старија брата.

Кукала сам тати, кукала сам
мами,
око мене све су дечаци сами,
немам никог да са мном лутке
мази,
и да наше нежно цвеће пази.

Дечаци су груби и јако воле
свађу,
дајте мени сестру, макар много
млађу,
може и старија, брига ме није,
само да носи розе и да се не
бије.

Милица Трифуњагић, 3-2

Трептаји мојих младих година

Трептај мог живота,
Да себе видим
У дечаку... браон ока.

Коса му је зализана
И није нешто дуга,
Када га видим
Испред мене створи се дуга.

Волим да га гледам
Да се својој машти предам,
Да мислим о њему
И маштам о свему.

И тако.... машта се претвара у
наду
Док његове очи срце моје краду.

Невена Антонин 5-1

Бескрајан сан

Колико год била будна,
само о њему сањам.
У мојој је глави
и у делу мога срца.
Навикло је да лупа
као звоно за почетак часа.
Срце хоће да искочи
сваки пут.
Сва луда
и замишљена,
очарана његовим осмехом
и очима које сјаје
као да су из бајке дошле.
Чаробан поглед
води ме до облака.
Његово чедно лице
обасјава сваки зрак
док ја поново тонем мирно
у бескрајан сан.

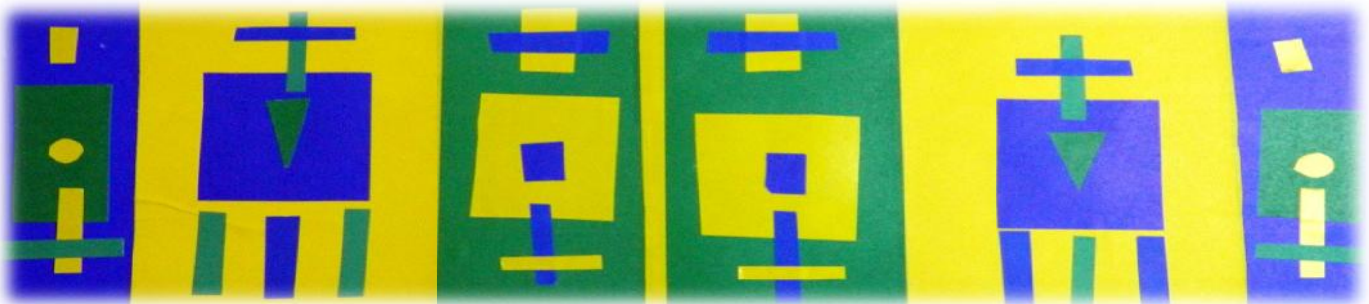
Миона Мандић, 7-3

Моје године

У јутарњем сунцу
умивам лице.
Неки чудан осећај
трепери телом.
Тај лептир у мени
би да полети,
напупело цвеће
одједном да процвета.
Твоје сене круже око мене,
буде неке нове ноте.
Дете у мени почиње да расте.
Осећај стида полако бледи,
црвенило образа покушавам да спутам.
Рађају се нови дани,
трчкарам за њима
препуштен новом таласу топлине.
Ослушкујем,
чекам
и надам се
новом трептају из неке дубине.

Бранко Симић, 6-1

Причала ми је бака

На прозору собе мушкатла црвена.
На столу, пред иконом, мирисна супа.
Око зидане фуруне клупа.
И бака на њој замишљена
присећа се слика из давнина.

Овако је било, децо драга,
у време када сам дета била.
Мама ми косу у кориту мила.
На обраници ведрима, босонога
из Тамиша воду ја сам доносила.

Недељом би за доручак
мати врућ хлеб из фуруне вадила,
водом квашену кришку шећером сладила.
Уз фришко млеко свака
растао би чио и јак.

Сада је, децо, друго време!
Из чесме тече вода на вољу.
Има и то неку страну бољу.
Али на леђима носим бремене
да се не заборави то моје време!

Слободан Лудошки, 7-2

Мали принц

У тишини златних поља
бескрајне равнице,
мирно стоји салаш један
који на хлеб мирише.
Тамо живи дечак
што дане проводи у хладу старог хроста
често маштајући.

Сањао би реке, мистичне, далеке
и гледао како додирују скривене обале неке.
Прошао би шумом густом
и ливадам широком.
Попео се на врх горе
и видео изворе бистре воде.
Слушао би песму узбурканог мора
и бродове поздравом испраћао.
Стигао би до пустиње сурове и тихе.
Видео би тада како је ветар обликује.
На том путу сретао би различите људе.
Жуте, црне, беле, насмејане,
тужне, храбре и упорне...

Из сна би се будио и весело Банат поздрављао.

Мина Станојев, 6-1

Моја земља

На далеком истоку где се сунце појави
живе жути људи вредни као мрави.
У леденом Сибиру Рус муку мучи
како да са пута снег и лед раскрчи.

Велика река Дунав окупила народе многе
Немце, Србе и Бугаре да у њу поквасе ноге.
У Африци црни људи живе на врелини
сложно,
лове животиње дивље и копље носе одважно.

Преко Атлантског океана два континента
велика
Јужна и Северна Америка сан сваког човека.

Цео свет кад погледам
нигде лепше земље нема
Србија је злата вредна
с најлепшим планинама и језерима.

Татјана Фаркаш, 6-1

Она

Срели смо се случајно
на вратима школе.
Ја погледах је значајно,
она гледала је доле.

На одмору је нема,
бринем се и једим.
Обузима ме трема,
морам да се средим.

Тај ранац и кике,
чврсто су у глави.
Са фејсбука слике
и њен бицикл плави.

Тата каже још си мали,
временом ће љубав доћи.
Знам ја добро шта ми фали,
то су њене плаве очи.

Ненад Голушин, 5-2

Срећа

Сунчан дан.
Изнад,
огромно плаво пространство.
Благ ветрић
милује ме по образима.
Миристи пролећног цвећа
И пробуђене траве.
Радосна игра деце у парку.

Отварам очи
и видим да постоји.

Знам,
то је срећа.

Ива Чалија, 5-1

Сањарење

Илузија или машта,
моја глава може свашта.
Моје очи тебе траже,
виде маглу и пејзаже.
Тражи она триста чуда,
помислих можда је луда,
а она се упорно смеје уз епiku и есеје.
Лута она
тамо-амо
тражећи се непрестано,
а из агоније чуда
пробуди је рука
жељна нежна звука.

Бранко Симић, 6-1

Промена

И јутрос је сунце на истоку изашло
Планета се и даље окреће
Ал нешто је потпуно другачије
Нешто моје срце убрзано покреће.

И суза у оку што понекад стоји
И немир у глави што се често јави
Све то полако почиње да пуца кад схватиш
Да и његово срце заљубљено куца.

Бојана Бабић 5-1

Понекад будна сањам

Сањам...

Ево свануо је нови дан
у њему је све лепо,
лепо као најлепши сан.
Јутром се будим и нигде не журим.

Немам никакве проблеме,
већ само слободно време.
Могу да радим шта хоћу
не морам да спавам,
већ могу да уживам чак и ноћу.

Сањам...

У том дану сви су људи срећни
сви се поштују и воле,
и једни за друге Богу моле.

Свуда влада мир и слога,
Свако другог гледа као брата свога.

Сањам...

Да вечно траје тај дан и да то није само сан.

Анђалија Лакатуш, 5-1

Сањам

Када будна сањам,
Сву тугу отклањам,
И уз помоћ те мирноће
Нестају моје потешкоће.

Сањам да будем пилот
Који цепа облака део,
Или храбри ватрогасац
Који спашава свет цео.

Можда да будем паметни лекар
Или вештих прстију пекар.
Све у свему волим
Да дивним људима угодим.

Јана Кесић 5-1

Ја и будна сањам

Понекад будна сањам
твоје смеђе очи ,
Понекад маштам о теби
И дану што ће доћи.

Твој осмех драг и мио
Често ми дође у сан,
И весело твоје лице
Улепша ми тужан дан.

Понекад будна сањам
Како си ти тај неко,
Ко ће ме волети тајно
И одвести негде далеко.

Дијана Гагић 5-1

Порекло

Од планина до равница, приобаља,
па све до хладних тундри,
Људски се глас чује,
Темперамент препознаје.
И као звезда Северњача на небу широком
Топли се осмех види.
Ствар неодузимљивог чина.
Међу хиљаду и једним лицем, прави осмех се
истиче.
Храбри бранитељ, и од ратова и од жалости,
заједно са својим пријатељима, прецима.
Један предео, не чини само „брдо и језеро“
него људи и њихова топлина,
традиција, језик и ношња.
И историја.
Историја једног народа је
као највиши орден официра,
Који се изборио
и створио своје мало место,
своју домовину,
Своју сигурност.

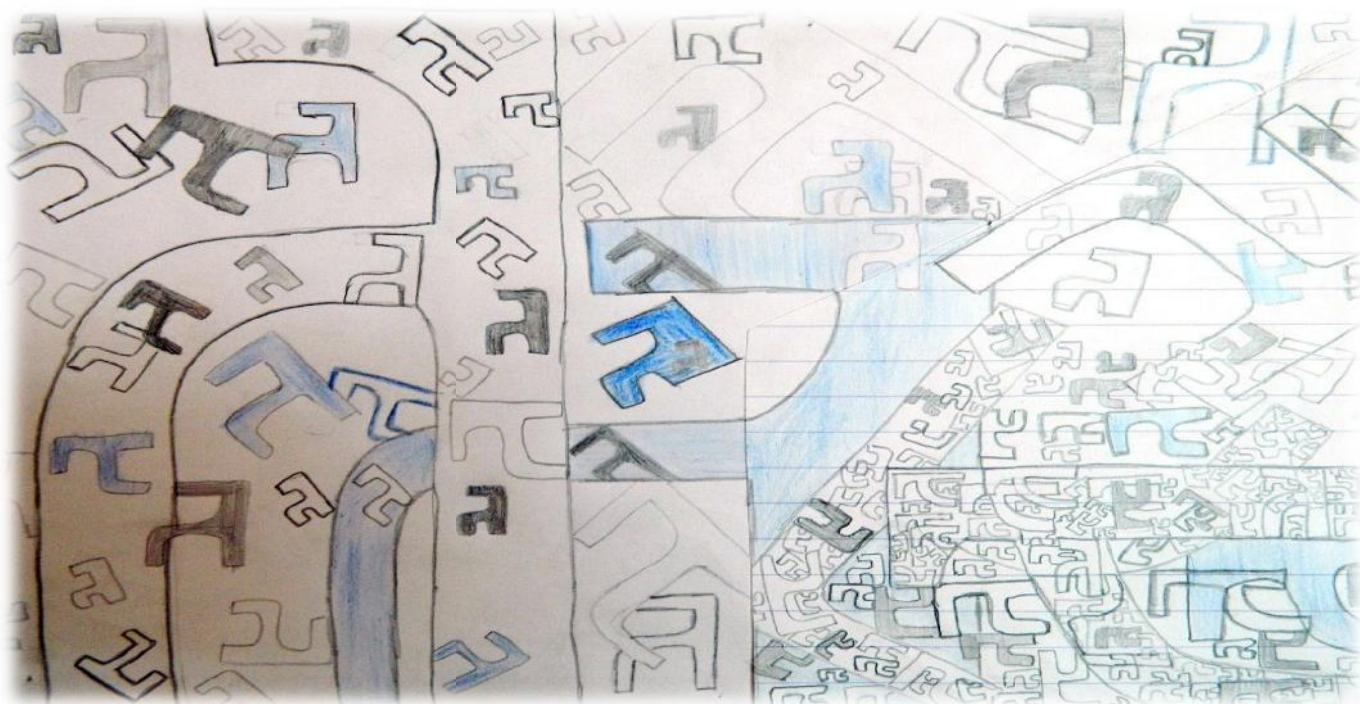
Страхиња Савић, 8-1

Човек

Могу да задржим ваздух,
Могу да загризем свој језик,
Могу да останем будан данима,
Ако то желиш.
Могу да лажирам осмех,
Могу да плешем целу ноћ,
Ако то желиш,
Даћу ти све што могу.

Али ја сам само човек,
И крварим када паднем.
Ја сам човек
И запнем и пропаднем.
Ја сам човек.
Скупљам речи у глави,
Ножеве у срцу,
Али ја сам само човек,
Баш као и сваки други.

Вукашин Толмач, 8-3

Поветарац

На једном образу месечина зрачи,
на другом образу сунце светлуца.
Очи тамне зуре у небо,
чисто и бескрајно, обојено ваздухом.

Кроз ваздух плови мали поветарац.
Тај мали поветарац, који изнад неба лети,
и иза звезда се шуња, све док не наиђе на другу
планету и други живот.
У друга плућа урони, из плућа изађе и плућа мења.

Тај други живот,
који дише другим плућима
и гледа другим очима,
раширених прстију посматра
како се зраци сунца
лагано проливају кроз кожу,
као вода у отвореним шакама.

Пресијава им се кожа,
крхка и испуцале босе пете.
Окружени су
ваздухом пуним песама и слика,
атоми исти и грађа,
добра у сваком смислу,
у сваком постојању.
Поветарац исти,
кроз другачија плућа пролази.

Њихови гласови
заједно плешу по октавама,
са тим малим поветарцем,
који пева о сваком срцу,
које другачије куца
и другачије воли.

Друга плућа,
друге очи,
други животи,
заједно,
мирно
у исту земљу тону.

Катарина Димић, 8-3

Заљубишко

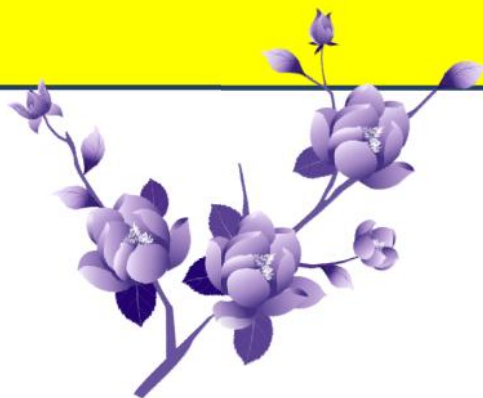
Један мали Мишко
се стварно заљубишко,
у прелепу цицу
једну малу Мицу.

Не знамо зашто му се она свиђа,
сигурно зато што јој је коса риђа.
Или због неке друге ствари,
можда зато што му је дала
њен омиљени чамац стари.

Можда зато што су јој јако лепе очи,
или зато што када неко запева, она у вис скочи.
Можда зато што је драга и мила,
или зато што носи мајицу лила.

Јадан мали Мишко,
толико се заљубишко
у прелепу срећницу
па је заборавио и час и учитељицу.

Ена Јовановић, 2-2

Моја улица

Моја улица је таква,
да ни таксисти не знају где је,
кад кажем Бранка Радичевића,
возач се беспомоћно смеје.

Моја улица је веома мала,
али ипак близу школе,
до ње стигнем за три минута,
не требају ми ни аутобус, ни троле.

И продавница је близу,
а и пекара једна,
на само неколико минута,
од мене је свежа векна хлеба.

Само једна саобраћајна трака,
у мојој улици постоји,
зато кад негде идем пешке,
моја мама се не боји.

Милица Трифуњагић, 3-2

Моја улица

Улица моја врло је чиста,
у њој станују само добра дечица.
Зове се добро-Бригадира Ристића.
У њој стражари моја зградаца.
Ту никада тишине нема,
весео је сваки дан.
Шетња кроз њу
-прави је сан.

Марко Тупоров, 3-2

Књига

Књига је велики пријатељ,
књига је твој и свачији учитељ.

Помаже ти да очуваш своје знање,
твоје знање је твоје велико имање.

Свако има барем једну у кући,
немој је цепати и вући.

Мобилни телефон остави ти,
књигу немој заборавити.

Тамара Ђурчић, 2-1

Месећ

О Месече,
Кристалу на небу,
Посети понекад
Земљу нашу
И поздрави ујка Гашу.

Купи хлеб,
Чисто се заслади.
Купи и бицикл
мом малом бати.

Купи леп лонац
Мојој ујни Кати.
Зато ти кажем
-Месече,
на Земљу,
молим те сврати.“

Селена Мојсин, 2-1

Такмичење у лепом писању

Резултати Такмичења у лепом писању
одржаног 07-18.11.2016. год.

Одломак из Завјештања књиге и писма Стефана Немање преписиван на такмичењу

Народ који нема своје књигописце и књиговиједце нема своје повијести у прошлости ни живота у будућности. Ми смо понекад бивали записивани туђом руком у туђим књигама и туђим писмом. А перо у туђој руци, сине, опасније је од мача. Постаћемо народ кад се својом руком запишемо у својим књигама и својим језиком и писмом.

Добар књижевник више вриједи него три љуте војводе и три велика града. Добар војвода може освојити сваки град, а други га може преотети. Књигу нико не може покорити, а многе земље и градове сачувала је књига међу својим тврдим корицама.

Ранг ученика нижих разреда

1. место

Огњен Вукобрат 2-2
Нађа Париповић 2-4
Вук Кондић 2-4
Анастасија Кончек 2-3

2. место

Душан Јухас 3-2
Данило Рашић 3-2
Ена Ђуричек 2-3
Ена Јовановић 2-2

3. место

Данијела Бајин 3-3
Милан Булић 2-3

Ранг ученика 5. разреда

1. место

Маша Никић 5-2

2. место

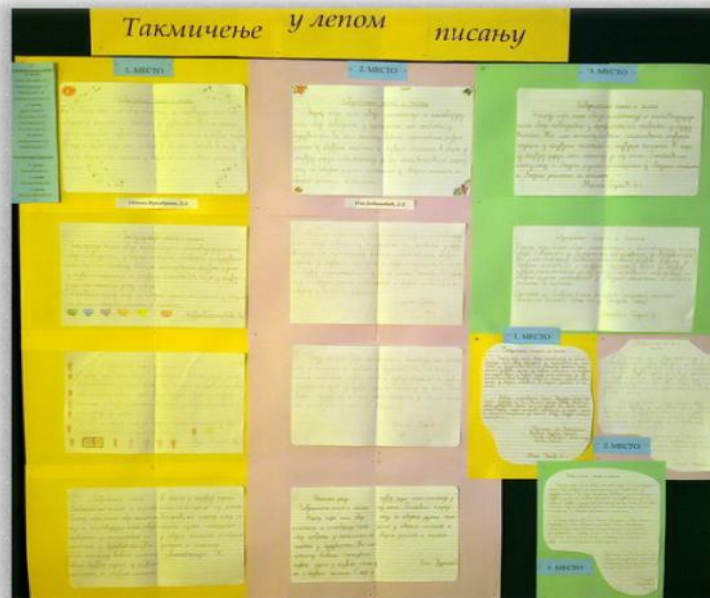
Наташа Попов 5-3

3. место

Милица Војновић 5-3

На Такмичењу у лепом писању учествовало је 70 ученика 2-5. разреда. Успешне радове је у складу са Правописом српског језика одабрала комисија у саставу:

**Јасмина Луко,
Драгана Мршић,
Нина Чалија и
Данијела Вучић.**

Конкурс „Различити предели, различити људи“

Наша плава планета носи природне лепоте, а њеним лепотама живот дају људи. Људи јесу различити по кожи, говору и култури, али сви су исти у души и срцу.

Кренуо сам на пут око света са чаробном машином. Полетео сам до хладног Антартика и угледао ледене, округле кућице. Моја машина је привукла пажњу људи и деце. Сви су били обучени у крзно и пријатно се обрадовали мом доласку. Осетио сам хладноћу, али уласком у ледену кућицу, где је горела ватра, било је топло и пријатно. Један дечак ми је пружио сирову рибу и осмех. Одмах сам знао да ми је пријатељ. Позвао сам га да настави путовање са мном. Прихватио је.

Машина је дуго летела и одлетела до чудне високе тврђаве. Ту су нас сачекали људи са косим очима. Били смо у Кини. Пружили смо им осмех, а они су нас угостили топлим чајем и рижом коју су јели штапићима. Упознао сам малог Кинеза и поклоно му лопту. Срећа и радост је испунила све.

Са другарима Ескимом и Кинезом одлетели смо до Африке. Спустили смо се у пустињу. Била је то Сахара. Зраци сунца су бљештали и пекли. Еским је био изненађен, а ја сам тражио по песку трагове људи. Исцрпљено смо дошли до оазе, где су нас дочекали људи црне коже оскудно обучени и украшени разнобојним перлицама. Куће су биле од прућа. Сви су играли, певали и спремали храну. Пришао сам деци и поклонио им лопте. Играли смо се до касно у ноћ. Видели смо много лавова, зебри, слонова... Све је било чудесно.

Наставили смо пут са још једним другом. Одлетели смо у Јужну Америку, у Рио де Женеро на карневал. Наша машина као да је била спремна да учествује. Музика се чула са свих страна. Људи су играли, певали и уживали у забави. Бљештали су шарени костими. Све је било као у сну.

У мојој дружини сви смо били различити, али смо знали да се смејемо, играмо, уживамо и дружимо где год да се налазимо.

Лука Шаренац 6-1

**Различити људи,
различити предели**

Четири стране света има различити предели су на њима, много држава и градова са безброј улица и путева, са плавим рекама и морима са шареним њивама и брдима. Различити предели, различити људи бели, црни или жути неки су насмејани, а неки љути, причају другачије обичаје имају али би сви требали да се поштују.

Зорана Стојак 6-1

У тишини златних поља
бескрајне равнице,
мирно стоји салаш један
који на хлеб мирише.
Тамо живи дечак
што дане проводи у хладу старог
храста често маштајући.
Сањао би реке, мистичне, далеке
и гледао како додирују скривене
обале неке.
Прошао би шумом густом
и ливадам широком.
Попео се на врх горе
и видео изворе бистре воде.
Слушао би песму узбурканог мора
и бродове испраћао.

СТИГАО БИ ДО ПУСТИЊЕ СУРОВЕ И ТИХЕ.
ВИДЕО БИ ТАДА КАКО ЈЕ ВЕТАР
ОБЛИКУЈЕ.
НА ТОМ ПУТУ СРЕТАО БИ ЉУДЕ РАЗНИХ
ЛИЦА.
ЖУТЕ, ЦРНЕ, БЕЛЕ, НАСМЕЈАНЕ, ТУЖНЕ,
ХРАБРЕ И УПОРНЕ
ШТО ЖЕЛЕ ДА СЕ ДРУЖЕ.
ИАКО СМО РАЗЛИЧИТИ НЕШТО НАМ ЈЕ
СЛИЧНО, СНОВИ, ЖЕЉЕ И НАДАЊА
ТРЕБА ДА НАС ЗБЛИЖЕ.

Мина Станојев 6-1

На далеком истоку где се
сунце појави живе жути људи
вредни као мрави.
У леденом Сибиру Рус муку мучи
како да са пута снег и лед раскрчи.
Велика река Дунав окупила народе
многе Немце, Србе и Бугаре да у њу
поквасе ноге.
У Африци црни људи живе на
врелини сложено, лове животиње
дивље и копље носе одважно.

Преко Атланског океана два
континента велика
Јужна и Северна Америка сан
сваког човека.

Цео свет кад погледам
нигде лепше земље нема
Србија је злата вредна
с најлепшим планинама и језерима.

Татјана Фаркаш 6-1

На свету постоје различити
људи, и у зависности од места на
коме живе имају различите
животне навике.

У медитеранским и тропским
крајевима људи су познати по
риболову и туризму. У великим
градовима људи се углавном баве
трговином, а у сеоским и
планинским крајевима
пољопривредом и сточарством.
Људи се разликују и по
националности, религији, култури,
боји коже, месту на ком живе и
језику који говоре. Са религијом се
формира друштво, са друштвом
култура једног народа, различити
обичаји и традиција. Они се негују и
преносе са генерације на
генерацију вековима.

Карактеристични су за сваку земљу
или предео. Мени су
најзанимљивији обичаји венчања
широм света и различити
специјалитети неких народа. Нека
венчања у Француској, праћена су
гласном буком шерпи и лонаца. У

Индији младе носе венчани прстен
на левој нози, док у Малезији
младенци не смеју користити
тоалет три дана након венчања. На
Тајланду је специјалитет месо
крокодила, разне бубе и инсекти,
док Италијани једу жабље батаке и
пужеве. Такви обичаји се веома
разликују од наших, али сваку
разлику треба поштовати.
Различитости би нас требале
спајати. То је прилика да научимо
нешто ново, проширимо своје
видике и обогатимо свој живот.

Тара Бундало 6-2

Изађе сунце у Кини и има шта да
види
мали жути људи већ одавно раде
можда ни спавали нису о како
вредни су!

Сване зора у Лондону ту је све по
бонтону
у пет се пије чај и још кексић додај.

Јутро свиће у Америци
сви су срећни и дебели
радују се сваком долару
и хамбургер добар поједу.

Зађе сунце у Србији
ми баш нисмо највреднији ни по
бонтону
али смо весели и лепо
сунце ће да нас ослепи.

Тијана Шакић 6-2

Тамо где штапићима вију храну,
Где се за роштиљ једе пас,
У питању су жути људи,
У питању је њихов стас.

Тамо где се бунде кроје ,
Где се живи на леду,
У питању су румени људи,
Црвене коже што фоке једу.

Тамо где се брзо прича ,
Где се торањ криви ,
Где се спрема пица ,
Бели човек живи.

У Африци где Сунце пржи ,
Где се слон јаше ,
Тамо живе црни људи,
Што се леда плаше.

Олга Драгаш 6-2

Различитост

Људи се разликују по својој ћуди,
Неки су луди, неки су храбри, неки
су мили,
али један за другог увек су били.

Данас скоро свако друштво је мртво
море,
али баш због тога главу горе!
Сви људи су различити и о томе
немој да мислиш,

Мисли на себе и свој циљ,
Прихватај туђа мишљења
јер различитост друштво
побољшава.

Душан Кузманов, 8-1

Интернет издање школског часописа „Мали Цвијић“, Основна школа „Др Јован Цвијић“, Зрењанин
Материјал припремила библиотекарка школе: Данијела Ђуричин и наставница ликовне културе: Милица Нађалин
Техничка припрема: наставник информатике Владимир Стојшин

Зрењанин 2017.